

Els metges catalans
al
Dr. Cardenal
en lo seu cinquantenari
quirúrgich
MCMXXV

Els plànols publicats amb el present treball, donen idea clara de les condicions d'hospital-jardí que ofereix el nosocomi. L'esplendidesa en tot, la riquesa en els detalls, situen el nostre Hospital al cap dels més importants de l'estranger i fan que el visitant s'extasiï en sa contemplació i es cregui, més que dins d'una casa per a malalts, en un palau sumptuós en què per mai podia somniar. I encara s'ha fet més: s'ha sabut agermanar la senzillesa amb l'ornamentació més escaient i, en molts casos, a propòsit per a que resultin més faedors alguns dels elements necessaris per a la vida del nosocomi. Els que de fora i de dins són coneixedors del que significa un hospital, hi troben els detalls més refinats que pot exigir-se a la darrera paraula de la higiene hospitalària: l'aïreació, il·luminació, calefacció i ço que persegueix la netedat més refinada i la major facilitat per a l'execució dels variadíssims quefers hospitalaris, compten amb tot el necessari per a que pugui considerar-se com exemple a copiar.

En la meua tasca d'acompanyar visitants del gran nosocomi, plau-me de fer constar que l'admiració ha estat la impressió demostrada per tots els que ens han honorat amb la seva visita. Molts, a l'exterioritzar la excel·lent impressió rebuda, no s'han estat de significar que el conjunt, més els semblava d'un palau per a reis, que la casa on han d'estatjar-se els malalts procedents de les classes més humils, i no ens ha costat gens de fer-los comprendre que precisament els desemparrats per la fortuna, els acostumats a tot gènere de privacions, són els que més dret tenen a gaudir els avantatges de la casa ben acondicionada i a treure'n els naturals beneficis. I als que han insistit en conceptuar-la *casa de reis*, els hem expli-

cat que, a la nostra terra, els seus reis s'havien preocupat sempre del referent a l'empar del desvalgut en l'hospital: els hem detallat com el nostre gran rei Martí l'Humà, destinà a la construcció de l'Hospital general de la Santa Creu, tots els materials que tenia acoblats per a fer-ne el seu Palau, i ple de joia els he portat a admirar el quadro, fet de mosaic, que hi ha en una de les façanes posteriors del departament central d'Administració, en que es representa l'acte emocionant de conduir el comte de Barcelona Ramon Berenguer III, el Gran, a l'Hospital General per a poder tenir el consol de morir *entre els seus germans*.

Un altre extrem queda subsanat amb l'esplendidesa i amb la nota de vida alegroia que sobreix de totes les seccions del gran Hospital barceloní. Es el referent a vèncer, per manera indiscutible, el temor i l'aversion que sentia la gent del nostre poble a ingressar a l'hospital: l'esforç que li calia fer per a decidir-se a ésser hoste de l'hospital, en general, per a cercar-li el guariment del seu estat anormal, ha desaparegut. La impressió del pacient que hi ingressa en estat de plena consciència, és de benestar i de consol i tots els malalts que hi obtenen estança, exterioritzen aquell benfactor estat del seu esperit.

La il·lustre Administració, com tot el personal que assisteix els malalts, fan tot quant poden per aconseguir el grau màxim d'utilitats, de comoditats i de benestar per als asilats. Cal, però, que col·laborin a la seva humanitària obra, tots quants comptin amb mitjans per a fer-ho. Cal que tothom vingui a visitar-lo i, per tant, a conèixer la casa dels malalts; que tothom que la coneix, es veu empès per la necessitat ennoblidora d'ésser-ne col·laborador, i tothom que se'n fa col·laborador sent amarada la seva ànima d'aquell benestar, d'aquella joia que constitueixen el consol major que es pot gaudir en aquesta vida de tribulacions i de trànsit: el consol complert envers el desvalgut germà que necessita d'aquella excelsa obra que